

komme I for at fiske i det Vand, hvor I for have fisket, blive I tiltalte. Jeg antager altsaa, at saalænge der er Vand at fiske i, maa deraf følge, at Fiskerne fremdeles ligesom forhen have Ret til at fiske, men et andet Spørgsmaal, der staar i meget nær Forbindelse hermed, er dette, hvorledes det skal gaa, naar Vandet er udtørret paa de grunde Steder, men der endnu er Vand inde paa de dybe Steder. Saa bliver Spørgsmaalet, om Fiskerne kunne faae Lov til at passere over den udtørrede Strækning for at fiske i den, der endnu ikke er udtørret. Jeg antager, at Fiskerne ville blive udelukkede derfra, naagtet der er Vand at fiske i og Fisk nok. Men det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (Casse) mente, at Landvæsenkommissionen ikke blev udrustet med en saadan Domsmagt, at den fuldstændig kunde afgjøre alle de Spørgsmaal, som fremkomme ved de Aasteds møder, der blive foranstaltede. I saa Henseende har jeg dog opfattet den høitæredede Indenrigsminister paa den Maade, at han billigede det, jeg for sagde om, at disse Kommissioner vare udrustede med Extensionskommissorium til, naar det ikke kom til Forlig, da at afgjøre endelig de reiste Spørgsmaal ved en Kjendelse, der skulde betragtes som en Dom.

Casse: Jeg har ikke udtalt mig saaledes, som det ærede Medlem mente, i Henseende til Spørgsmaalet om Eiendomsretten, idet jeg knyttede mine Bemærkninger til den Ret, Staten har som Overherre af Havet; men jeg er kommen til middelbart at omtale det ligeoverfor den Afgjørelse, der kan træffes af Landvæsenkommissionerne, som netop, idet de ere berettigede til at afgjøre de forskjellige Indsigelser, der komme frem, ogsaa derved middelbart komme til at afgjøre Spørgsmaal i Henseende til Eiendomsretten. I hvilket Omfang som Dommer Landvæsenkommissionen for Dvrigt bliver stillet af Regjeringen, igjennem et Kommissorium, veed jeg ikke. Vist er det, at den Afgjørelse, som finder Sted fra Landvæsenkommissarernes Side af de Tvistigheder og Indsigelser, der fremkomme, kunne

komme til middelbart at berøre Eiendomsretten.

Sager: I Henseende til den fremsatte Forespørgsels Realitet er der af den høitagede Indenrigsminister givet Svar aldeles overensstemmende med det, vi forlængst kjende. Det er nemlig i en Rentekammerfrivelse af 2den April 1849, som findes i Departementstidenden Pag. 486, aldeles klart angivet, hvilken Stilling Staten indtager i disse Forhold, og hvorledes man har henvist alle andre Spørgsmaal udenfor det af den høitagede Minister bestemt betegnede til Afgjørelse ved Domstolene. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) har meget stærkt angrebet Landvæsenkommissionerne. Jeg antager, at hans Angreb kun gjælder de Landvæsenkommissioner, med hvilke han specielt har havt at gjøre, og jeg skal derfor ikke videre indlade mig derpaa; men det synes mig dog virkelig, at Loven af 30te December 1858, en ny Lov, har taget tilstrækkeligt Hensyn til, at der i disse Kommissioner kan blive repræsenteret baade Sagkundskab og Besindighed. Landvæsenkommissarerne udnævnes af Indenrigsministeriet efter Forslag af Amtsrådet, og de maa altsaa fornuftigvis antages at være i Besiddelse af de forskjelligartede Egenkaber, man kan ønske repræsenterede i en Landvæsenkommission. Naar Noget begjærer en Landvæsenkommission, vælger Amtmanden — jeg antager ogsaa velbetænk — de Kommissarer, som han anser for mest egnede til den forestaaende Handling, ligesom jeg ogsaa antager, at, dersom han blandt Netsbetjentene i Amtet finder en Mand, som har særlig Kundskab til de Forhold, hvorom der er Spørgsmaal, saa vælger han ogsaa denne, og i alt Fald vælger han en Mand, som maa præsumeres at have en almindelig og fornuftig Overstigt over Forholdene, han skal nemlig vælge en af Landets Dommere. Senere hen kan det være, naar det begjæres af den, der ønsker Noget foretaget af en Landvæsenkommission, at Justitsministeren giver den vedkommende Kommission et Kommissorium til at paadømme de Indsigelser, der kunde fremkomme mod det bestemt be-